

Publicerad 2011-04-18 21:13 av Skogstroll

Ensamma

En mur av vänner och råd tornar upp sig emellan oss.
Uppenbarligen är vår kärlek fel.
En mur som inte går att rasera utan att bli lämnade ensam
och det är inte som i böcker,
vi klarar oss inte själva.

Filmer och vackra texter ljuger så ofta.
Det hade jag aldrig trott som liten,
att mina älskade böcker
skulle fara med osanning.

Jag saknar dina nariga läppar.
De alltid nariga läpparna.

Jag saknar ditt guldhår
och jag saknar din själs godhet.

Du är inte allt för mig.
Ingen kan någonsin vara allt för någon
om de inte är lämnade ensam,
och då önskar de alltid
att de hade någon mer.

Jag vill inte lämnas ensam med dig.
Trots att kärleken dunkar genom hjärtat
~~så vill jag inte lämnas ensam med dig.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skogstroll med Poeter.se id #37280 innehar upphovsrätten